

Roc Casagran retrata les angoixes vitals dels joves de vint-i-tants anys a la novel·la guanyadora del Pin i Soler

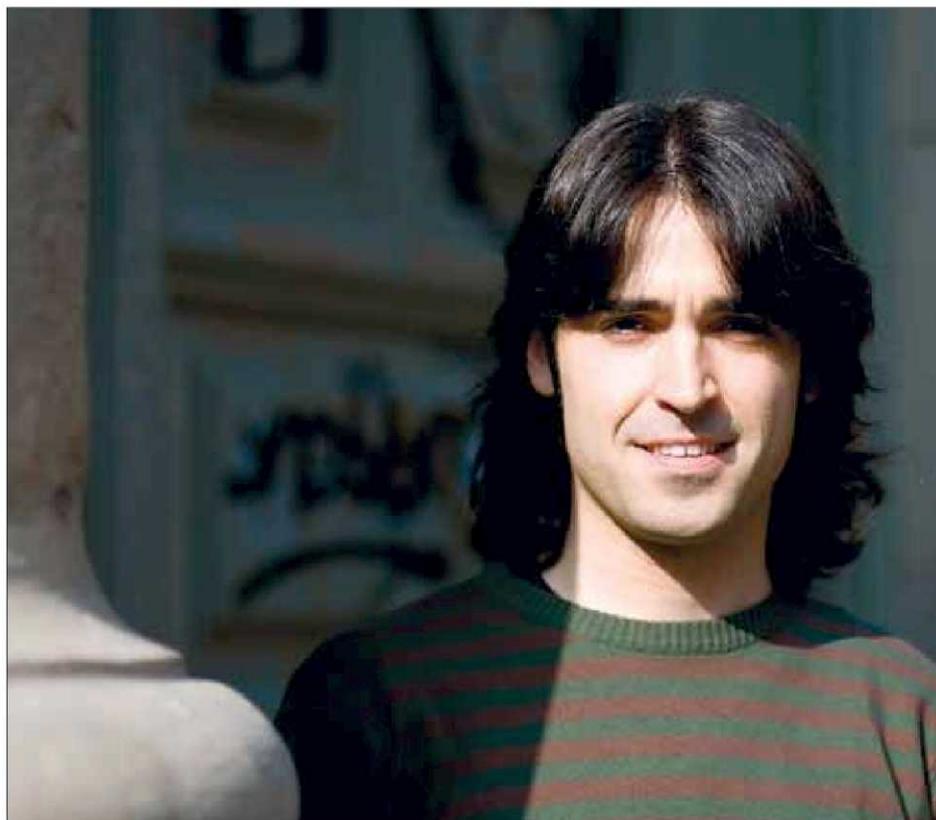
Okupes i poetes

Eva Piquer
BARCELONA

Roc Casagran (Sabadell, 1980) ha debutat com a novel·lista amb uns padrins de luxe: Pere Gimferrer i Antoni Pladevall, tots dos membres del jurat que li va atorgar el premi Ciutat de Tarragona Pin i Soler 2007. Segons Gimferrer, Casagran ha escrit "una lúcida i desolada paràbola social que és alhora una brillant incursió en la literatura fantasmagòrica". Pladevall opina que és "una història molt divertida sobre uns joves que combaten les noses de la vida amb la il·lusió d'un somni compartit". I Matthew Tree, un tercer avalador del llibre, diu: "M'ha arribat al cor. Fa temps que no llegia una recreació tan bona de com et sents quan tens entre 20 i 30 anys".

L'obra en qüestió es diu *Austràlia* i l'ha publicat Columna. Cedim ara la paraula al seu autor: "La novel·la parla de les esclètxes que ens deixa el sistema per intentar ser una mica feliços. Els personatges han d'aprendre a conviure amb les càrregues que tots portem al damunt". El llibre vol ser "una aposta per la imaginació i una defensa de la literatura".

Els quatre protagonistes, dos homes i dues dones, tenen vint-i-tants anys, un futur incert i un nom de pedra: Petra, Àgata, Còdol i Calamarsa. No és això l'única cosa que els lliga amb l'autor del llibre, que ha optat per fer literatura a partir de la realitat que té més a mà. "No he viscut mai

Roc Casagran creu que la literatura ens ajuda a entendre el món ■ DIEGO IBARRA

L'autor, que va escriure un llibre amb el futbolista Oleguer, fa ara "una defensa de la literatura"

en una casa *okupada* però conec prou el moviment, per això la Petra és okupa. I si parlo d'un poeta pamfletari és perquè el món dels poetes i dels recitals de poesia també el conec de prop".

Matthew Tree, que sí que pot parlar dels okupes en primera persona, assegura: "És l'única vegada que he llegit en català una descripció del moviment okupa que no és ni tòpica ni condescendent ni pamfletària".

Roc Casagran ha publicat els llibres de poemes *Els carrers de les fàbriques* (premi Martí Dot 2001), *Després de Sarajevo* (premi Miquel Àngel Riera 2005) i *Trènni-*

cament trenificats (2005). Es va estrenar en prosa com a coautor, juntament amb el futbolista Oleguer Presas, de *Camí d'Ítaca*.

Encara que no fos aquesta la intenció de l'autor, *Austràlia* és inevitablement el retrat generacional d'una mena de joves d'avui en dia. Fa l'efecte que Casagran és dels que creuen que la literatura pot canviar el món. "Potser no pot canviar-lo, però sí que pot fer-lo més vivible. El món no es canvia amb paraules, però les paraules ens poden ajudar a entendre'l. La literatura fa que no siguem tan animals". ■